

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7824/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца "ЕПС Дистрибуција" д.о.о. Београд, Огранак "Електродистрибуција Ниш", против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Благојевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1646/20 од 21.09.2021. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1646/20 од 21.09.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1646/20 од 21.09.2021. године, као недозвољена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 4128/2019 од 20.02.2020. године, исправљене решењем истог суда од 03.08.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења због неовлашћеног коришћења електричне енергије у периоду од 24.03.2016. године до 23.09.2016. године исплати 336.679,76 динара, са законском затезном каматом од 23.09.2016. године до исплате, док се за разлику од досуђеног до траженог износа 337.228,55 динара тужбени захтев одбија, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 49.090,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1646/20 од 21.09.2021. године, одбијена је жалба туженог, као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 4128/2019 од 20.02.2020. године, исправљену решењем истог суда од 03.08.2021. године и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Имајући у виду стање у спису, ради се о спору ради реституције услед неоснованог обogaћења, сагласно члану 210. Закона о облигационим односима, у вези са чланом 198. тачка 4. Закона о енергетици. Наиме, спор ради реституције, као у конкретном случају, се решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, односно зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, те се не ради о правном питању које је потребно размотрити ради уједначавања судске праксе, односно правном питању од општег интереса и питању у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, сагласно члану 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради реституције услед неоснованог обogaћења, поднета је 09.03.2018. године, вредност предмета спора износи 336.679,76 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**